

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 12P/311/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214219173
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Konkolovská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4214219173.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: F. D., A.. XX.XX.XXXX v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, dieťa rodičov: X. D., A.. X.X.XXXX, W. M., O. X a otec neuvedený, za účasti Okresného prokurátora v Komárne a za účasti opatrovníka mal. dieťaťa P. M. v konaní o nariadení ústavnej starostlivosti sudkyňou JUDr. Adrianou Konkolovskou takto

r o z h o d o l :

Súd n a r i a d ť u j e ústavnú starostlivosť nad mal. F. D., A.. XX.XX.XXXX, ktorej výkon bude realizovaný v Detskom domove O..

Matka je p o v i n n á platiť výživné na maloleté dieťa mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa počnúc od 29.10.2014

Zaostalé zročné výživné za obdobie od 29.10.2014 do 31.8.2015 vo výške 273,91 eur súd povoľuje matke splácať v mesačných splátkach po 5 eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania a to tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Výživné je zročné vždy do 15-teho dňa, toho ktorého mesiaca vopred na účet Detského domova O..

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Na podnet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne, súd začal konanie o nariadenie ústavnej starostlivosti. Z podnetu vyplynulo, že matka mal. dieťaťa by starostlivosť o ďalšie dieťa nezvládla.

Kolízna opatrovníka poukázala na to, že rozsudkom Okresného súdu Komárno 9P/229/2014 zo dňa 7.1.2015 bola vyslovená osvojiteľnosť mal. dieťaťa. Matka bola obmedzená vo výkone rodičovských práv a povinností v rozsahu zastupovania mal. dieťaťa v právnych úkonoch a spravovania majetku a za opatrovníka ustanovil Mestský úrad M.. Matka od umiestnenia dieťaťa do ústavu, o dieťa záujem nejaví. Zabezpečuje starostlivosť ďalších 7 detí. Vzhľadom na uvedené, navrhla nariadiť ústavnú starostlivosť v DD O.H. a určiť výživné mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa od 29.10.2014 t.j. od umiestnenia v ústave na základe predbežného opatrenia.

Matka mal. dieťaťa sa na pojednávanie nedostavila. Doručenie mala vykázané. Svoju neúčast' neospravedlnila. Preto súd pojednával bez jej prítomnosti.

Obec M. žiadalo návrhu v plnom rozsahu vyhovieť.

Prokurátorka žiadala návrhu v plnom rozsahu vyhovieť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so spisom Okresného súdu Komárno 9P/229/2014, RL mal. dieťaťa, oznámenie o prijatí mal. dieťaťa a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil tento skutkový a právny záver:

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Komárno 9P/229/2014 zo dňa 7.1.2015 bola vyslovená osvojiteľnosť mal. dieťaťa a matka bola obmedzená vo výkone svojich rodičovských práv a povinností a za opatrovníka mal. bolo ustanovené Mesto M.. Uznesením Okresného súdu Komárno 12P/311/2014 zo dňa 22.10.2014 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bolo mal. dieťa dočasne zverené do starostlivosti právnickej osoby Detského domova O.. Súd zistil, že dňa 29.10.2014 bolo mal. dieťa umiestnené v DD O.. Z vyjadrenia kolízneho opatrovníka vyplýva, že matka mal. dieťaťa zabezpečuje starostlivosť ďalších 7 mal. detí. Žije zo štátnych dávok, rodičovského príspevku a PND. O dieťa záujem nejaví.

Podľa § 54 ods.2 Zák. o rodine (účinný od 1.4.2005) súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

Podľa § 62 ods. 2 Zák. o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 62 ods.3 Zák. o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Z definície náhradnej starostlivosti v zmysle § 44 Zák. o rodine je zrejmé, že ústavná starostlivosť musí byť vždy len dočasným opatrením. Ide o výnimočnosť formy náhradnej starostlivosti. Ústavná starostlivosť sa uplatní len vtedy, keď predošlé formy nemohli predchádzať. I v prípade umiestnenia dieťaťa do ústavného zariadenia sú za jeho riadnu výchovu naďalej zodpovední rodičia. Rodičia alebo iné osoby, ktorým inak patrí právo vychovávať dieťa sú vo svojom práve obmedzení len v tej časti ktorá bola priznaná tomuto zariadeniu. Dôvody umiestnenia detí do ústavných zariadení sú rôzne. Súd je povinný preverovať, či neprichádzajú do úvahy ako vhodné osoby na výkon osobnej starostlivosti prarodičia, súrodenci rodičov, iný príbuzný, známi, alebo iné osoby, ktoré majú k dieťaťu blízky citový vzťah. Ústavná starostlivosť sa môže nariadiť len vtedy ak výchova mal. dieťaťa je vážnej ohrozená, alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave. Spôsob ani stupeň ohrozenia ani narušenia zákon neuvádza, iba zdôvodňuje, že to musí byť vážne. Ohrozená môže byť negatívnym postojom a až patologickým správaním voči dieťaťu a pod. Príčiny vážneho narušenia spočívajú najčastejšie v prostredí v ktorom dieťa vyrastá, rodičia žijú asociálnym spôsobom života, rodičia nie sú osobnostne zreli a pod. Príčinou však môže byť aj prípad, keď rodič ani pri náležitom úsilí nemôže zvládnuť výchovu dieťaťa pre odchýlky v jeho vývoji, jeho drogovú alebo inú závislosť a pod. výkon podmieňuje nariadenie ústavnej výchovy aj celým radom výchovných opatrení ktoré však nevedli k náprave. Ústavnú starostlivosť možno nariadiť aj vtedy ak rodičia nemôžu zabezpečiť starostlivosť o dieťa z iných vážnych dôvodov. Nariadením ústavnej starostlivosti vzťah medzi dieťaťom a rodičmi naďalej trvá.

V danom prípade mal súd za preukázané vykonaným dokazovaním, že podmienky na nariadenie ústavnej výchovy sú splnené. Matka o dieťa záujem neprejavuje. Otec uvedený v rodnom liste nie je. Úrad zistil, že o mal. dieťa nemá záujem nikto iný z rodiny matky mal. dieťaťa. Preto súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Súd ďalej rozhodol o vyživovacej povinnosti matky nakoľko každá povinná osoba musí vždy aj keď na úkor svojho minima zabezpečiť výživu dieťaťa. Právo dieťaťa na výživu voči rodičom vzniká jednoznačne najskôr narodením. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je obmedzené na obdobie kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Plnenie vyživovacej povinnosti je zákonná povinnosť rodičov a existuje ako podporný prostriedok výživy po celú dobu života

subjektov tohto právneho vzťahu. V danom prípade je matka poberateľkou rodičovského príspevku, štátnych dávok a PND a vyživuje ďalších 7 detí, preto súd určil výživné v minimálnej výške, t. j. 30% základného životného minima a to odo dňa umiestnenia dieťaťa do Detského domova O.. Vzhľadom na túto skutočnosť vzniklo aj zaostané výživné za obdobie od 29.10.2014 do 31.8.2015 vo výške 273,91 eur, ktoré súd povolil matke splácať v mesačných splátkach po 5 eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania podľa § 160 ods. 1 O.s.p. Matka je povinná súdom stanovené výživné platiť na účet DD O., nakoľko tento subjekt v súčasnosti zabezpečuje celodennú starostlivosť mal. dieťaťu.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie písomne v troch vyhotoveniach do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku/uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.